

HOSPICE Gasten, vrijwilligers en bezoekers weer welkom nu virus uit huis is verdwenen

Leven komt weer op gang

Op zondag 31 augustus werd vastgesteld dat er in hospice Dignitas in Hoorn meerdere personen besmet waren geraakt met het coronavirus. Er werd onmiddellijk ingegrepen: geen nieuwe gasten, geen vrijwilligers en maar mondjesmaat bezoek.

LEO BLANK

L.BLANK@MEDIAHUIS.NL

i

Versoeplingen

Op 18 september werd het bezoekersbeleid versoepeld. Sinds 28 september worden nieuwe gasten opgenomen. Vrijwilligers zijn medio september weer aan de slag gegaan.

mochten ontvangen van geliefden? Juist vandaag is het de Dag van de Palliatieve Zorg.

'We beginnen gelukkig weer te lijken op de hospice zoals mensen dat al jaren kennen.'

Hospice Dignitas ('Waardigheid') opende de deuren in 2004.

Hospice Dignitas aan de Wilhelminalaan in Hoorn.

FOTO GERARD SCHULENBERG

Heel geleidelijk neemt het leven in het gebouw aan de Wilhelminalaan weer zijn normale gang. Het virus is voorlopig buiten de deur, de vertrouwde sfeer in huis is echter nog niet helemaal terug. De hectische weken hebben diepe sporen achtergelaten bij medewerkers, van wie sommigen zelf besmet raakten en nog altijd gekluisterd zijn aan huis.

Hoe kijken direct betrokkenen terug op die hectische weken dat het hospice de deuren noodgedwongen minder open kon zetten? En ernstig zieke mensen in hun allerlaatste levensfase niet of nauwelijks bezoek

Ingeborg Immen.

FOTO HOSPICE DIGNITAS

Verpleegkundige: 'Nasleep duurt lang'

Wie: Ingeborg Immen (44)

Uit: Nibbixwoud

Wat: verpleegkundige/coördinator hospicezorg

Waarom: 'Bijzonder werk door intimiteit'

„Ik was verpleegkundige in een ziekenhuis. Ik had het gevoel dat we de patiënt uit het oog verloren. In het hospice is ruimte voor intimiteit. Door corona mochten we minder bezoekers toelaten. Er is nooit overwogen helemaal dicht te gaan. Toen het aantal besmettingen en ziekenhuisopnamen terugliep, mochten meer mensen op bezoek komen.

Maar daar kwam een eind aan toen een medewerker, een gast en een vrijwilliger besmet bleken. Geen nieuwe gasten, geen vrijwilligers, maximaal één bezoeker per dag. Familie informeren, GGD inschakelen. Collega's in quarantaine,

gasten getest. Plotseling kwamen alle taken op onze schouders. Sommigen keerden terug van vakantie. Mijn vakantie werd ingetrokken na een negatief reisadvies. We maakten lange dagen.

Koks, allemaal vrijwilligers, mochten ook niet meer komen. Het was een intensieve periode. Ook de nasleep laat sporen achter. Twee medewerkers zitten nog ziek thuis. Sommige vrijwilligers behoren tot de risicogroep en komen dus ook niet.

Het duurt nog wel even voordat in het hospice het oude ritme terug is. Gelukkig kunnen we onze verhalen binnen het team kwijt. Er gelden allerlei beschermingsmaatregelen. Een gast met ziekteverschijnselen wordt in isolatie geplaatst. Bij directe zorg dragen we handschoenen en een mond- en neusmasker.”

Vrijwilliger: 'Trieste situaties meegemaakt'

Wie: Monique Haver (63)

Woonplaats: Medemblik

Wat: vrijwilliger sinds twee jaar

Waarom: 'Troost bieden door er te zijn'

„Ik woon drie jaar in Medemblik. Eerder was ik vrijwilliger bij het hospice in de Pijp in Amsterdam. Ik ben KLM-stewardess. Ik voel me in het hospice als een vis in het water. Het is goed om troost te bieden door er te zijn. Ik vlieg door corona veel minder. Gemiddeld draai ik twee dagdelen per week een dienst in het hospice. Als gastvrouw breng ik koffie en thee rond. Maak een praatje, eet met de mensen, doe een spelletje.

Door de coronamaatregelen van de overheid mocht er steeds minder bezoek naar binnen. Heel triest voor mensen in de laatste levensfase. Per gast waren twee bezoek-

kers per keer welkom. Voor wie stervende was drie.

Dat werd erger toen in huis mensen besmet bleken. Er kwam een opnamestop en vrijwilligers mochten niet meer aan de slag. Ik moest tien dagen in quarantaine. Mijn dochter uit Spanje was gelukkig over.

Ik was ontzettend blij dat het hospice na twee weken weer open ging. Nu liggen op iedere kamer mondkapjes en handschoenen. Je kunt niet spontaan iemands hand vasthouden. Gelukkig mogen er nu weer twee bezoekers tegelijk bij een gast zijn.

Toen tijdens de sluiting bijna geen bezoek welkom was, heb ik trieste situaties meegemaakt. Bijvoorbeeld van een gast met jonge kinderen. Die mochten eerst niet bij hun moeder. Gelukkig werd naderhand een uitzondering gemaakt.”

Monique Haver

FOTO GERARD SCHULENBERG

Dennis en Maaike van den Berg.

FOTO AANGELEVERD

Partner: 'Genieten van kleine dingen'

Wie: Dennis van den Berg (39)

Uit: Hoorn

Wat: partner Maaike (39), hersentumor, ongeneeslijk ziek

Waarom: 'Gelukkig zijn met wat nog wél kan'

„Bij Maaike werd in 2017 een hersentumor ontdekt. Er volgde een langdurig behandeltraject. Maar ze bleek ongeneeslijk ziek. Op 23 juli is ze opgenomen in het hospice. Thuis ging niet meer.

Onze dochters van negen en vier waren erg verdrietig. 'Waarom gaat mamma dood?' Maar kinderen hebben veel veerkracht. Ze komen een paar keer per week bij mamma. Ze vinden het gezellig, ze weten dat Maaike daar naar uitkijkt. Toen Maaike hier kwam waren de coronaregels net versoepeld. De lockdown was opgeheven, per keer mochten twee bezoekers langsko-

men. Heel fijn.

Toen het hospice in september bijna op slot ging, mocht er twee weken lang maar één bezoeker per dag komen. De kinderen zagen mamma alleen uit de tuin achter glas. Heftig. Maaike bleef positief. Dat is de rode draad in de afgelopen drie jaar. Gelukkig zijn met kleine dingen. Naar het IJsselmeer in plaats van wintersport.

Ze moest twaalf dagen in quarantaine vanwege contact met een besmette verpleegkundige. We hadden contact via videobellen. Dat waren zware dagen. Toen de quarantaine was opgeheven, was Maaike verdrietig. Gelukkig is dat voorbij. We proberen van elk bezoek te genieten omdat we beseffen dat het zo afgelopen kan zijn. We zijn blij met het hospice en de fantastische mensen die altijd klaar staan voor hun medemens.”